

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/428/2013
Identifikačné číslo spisu:	1507227499
Dátum vydania rozhodnutia:	16.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1507227499.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 68, IČO: 35 917 148, proti žalovanému X. C. bývajúcemu v M., zastúpenému LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ľubinská 18, IČO: 36 677 175, o zaplatenie 599,54 € s príslušenstvom, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. augusta 2013, sp.zn. 14 Co 36/2011 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania v sume 57,18 € na účet advokátskej spoločnosti LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ľubinská 18, do troch dní.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením z 26. augusta 2013, sp.zn. 14 Co 36/2011 zmenu účastníka konania na strane žalobkyne nepripustil. Rozhodol tak s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 3 O.s.p. s odôvodnením, že žalobkyňa napriek výzve súdu nepredložila zmluvu o postúpení pohľadávky ako listinu preukazujúcu prevod pohľadávky.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. S poukazom na ustanovenia § 92 ods. 2 a 3 O.s.p. a § 524, § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nepripustenia zmeny účastníka na strane žalobkyne nie je správne a zákonné. Navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a pripustiť zmenu účastníka konania na strane žalobkyne, inak napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie bolo podané nedôvodne a je nepripustné, navrhol ho odmietnuť a zároveň si uplatnil aj náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu je spôsobilým predmetom tohto opravného prostriedku.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadla žalobkyňa dovolaním, nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd napadnutým uznesením nepripustil zmenu účastníka na strane žalobkyne. Dovolanie žalobkyne preto podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nie je (procesne) prípustné.

Prípustnosť (i dôvodnosť) dovolania žalobkyne by v preskúmvanej veci prichádzalo do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľka netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľka v dovolaní namietala, že v danom prípade jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) z dôvodu, že odvolací súd rozhodol odlišným spôsobom ako rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky skôr v prípade skutkovo, aj právne obdobnej veci (R 119/2003) bez tohto, aby uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia presvedčivé argumenty, pre ktoré rozhodol v rozpore s judikovaným rozhodnutím. Namietala nesprávnosť a nezákonnosť právneho záveru, ktorý vyslovil odvolací súd v napadnutom uznesení.

Dovolací súd konštantne vo svojich rozhodnutiach uvádza, že pod odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký chybný postup súdu, ktorým účastníkovi konania znemožní (odníme možnosť) realizovať práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom, na dôkazy a k vykonaným dôkazom. Teda konanie pred súdom musí zabezpečiť pre účastníkov konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair process).

Argumentáciou, ako vyplýva z obsahu podaného dovolania, že odvolací súd v danom prípade nerozhodol vecne správne, lebo nepripustil zmenu účastníka v konaní, dovolateľka namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), keď podrobne rozoberá nesprávny právny záver súdu o nepreukázaní postúpenia pohľadávky z hľadiska ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 524, 526, ods. 1, 2).

Dovolací súd so zreteľom na námietku žalobkyne poukazuje na to, že ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať (vo význame znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania) do súvislosti iba s faktickou činnosťou súdu (s jeho procesným postupom v konaní, so samou procedúrou prejednávania veci súdom), teda nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Súd právnym posúdením veci, ktoré spočíva v aplikácii hmotnoprávneho alebo procesného predpisu na zistený skutkový stav, a ktoré je vyjadrené vo finálnom produkte občianskeho súdneho konania - v meritórnom rozhodnutí, účastníkovi tohto konania vo všeobecnosti neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv (viď R 54/2012, R 43/2003, ako aj uznesenie najvyššieho súdu sp.zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je v rozhodovacej praxi senátov najvyššieho súdu všeobecne považované (iba) za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov samo o sebe nezakladá zmatečnosť rozhodnutia a procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Nakoľko v prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu sa nezaoberal.

Z procesného hľadiska bol v konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky úspešný žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania voči procesne neúspešnej žalobkyni (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaný si náhradu trov dovolacieho konania uplatnil a ich výšku vyčíslil. Dovolací súd priznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokáta za 1 úkon právnej služby, ktorú mu poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu žalobkyne (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 39,84 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,81 €)] a DPH vo výške 9,53 € predstavuje spolu 57,18 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.